

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๓๒/๒๕๕๓

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด
นางสาววันดี ยอดโพธิ์

โจทก์
จำเลย

ป.อ. มาตรา ๙๐, ๙๑

พ.ร.บ.ยาสูบ พ.ศ.๒๕๐๙ มาตรา ๑๙, ๒๔, ๔๙, ๕๐

พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ศ.๒๕๖๙ มาตรา ๒๗ ทวิ

การที่จำเลยมียาสูบของกลางที่ผลิตในต่างประเทศ โดยมีผู้ลอบนำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากรขาเข้าไว้ในครอบครองและยาสูบมิได้ปิดแสตมป์ยาสูบตามกฎหมาย กับการที่จำเลยมียาสูบจำนวนเดียวกันนั้นไว้เพื่อขายนั้น แม้การกระทำนั้นจะผิดต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมายหลายฉบับ แต่ก็เป็นการกระทำที่มุ่งประสงค์ต่อผลอย่างเดียวกัน คือการหลีกเลี่ยงที่จะไม่ต้องเสียภาษีอากรตามกฎหมาย ถือได้ว่าการกระทำของจำเลยเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท แต่การที่จำเลยได้ขายยาสูบที่มีได้ปิดแสตมป์ยาสูบเป็นการกระทำที่แยกต่างหากจากการมีไว้เพื่อขายและเป็นคนละกรรมกันอีกกรรมหนึ่ง

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยมีไว้เพื่อขายซึ่งยาสูบ (บุหรี่ยิกาแรต) ที่ผลิตในต่างประเทศอันเป็นของต้องห้ามจำกัด ต้องขออนุญาตนำเข้าในราชอาณาจักรไทย จำนวน ๑๒๐ ซอง น้ำหนัก ๒,๒๘๐ กรัม อันเป็นการมีไว้ในครอบครองเกินกว่า ๕๐๐ กรัม และจำเลยได้ขายยาสูบ (บุหรี่ยิกาแรต) จำนวน ๑๐ ซอง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของยาสูบ (บุหรี่ยิกาแรต) ดังกล่าวข้างต้นที่จำเลยมีไว้เพื่อขาย ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๙ มาตรา ๒, ๒๗ ทวิ พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๔, ๑๙, ๒๔, ๔๔, ๔๙, ๕๐ พระราชบัญญัติให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. ๒๕๘๙ มาตรา ๔, ๕, ๖, ๗, ๘, ๙ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑

จำเลยให้การรับสารภาพ

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๙ มาตรา ๒๗ ทวิ พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๑๙, ๒๔, ๔๙, ๕๐ ความผิดฐานมียาสูบที่มีได้ปิดแสตมป์ยาสูบไว้ในครอบครองเกินกว่า ๕๐๐ กรัม กับความผิดฐานช่วยจำหน่ายหรือรับไว้โดยรู้ว่าเป็นของหลีกเลี่ยงอากร ตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๙ มาตรา ๒๗ ทวิ เป็นกรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบทให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๙ มาตรา ๒๗ ทวิ ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ ให้ปรับ ๗,๙๖๘ บาท ความผิดฐานมีไว้เพื่อขายซึ่งยาสูบที่มีได้ปิดแสตมป์ยาสูบ ให้ปรับ ๔๔,๑๐๐ บาท และความผิดฐานขายยาสูบซึ่งมิได้ปิดแสตมป์ยาสูบ ให้ปรับ ๔๔,๑๐๐ บาท รวมปรับ ๙๖,๑๖๘ บาท จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ กึ่งหนึ่ง คงลงโทษปรับ ๔๘,๐๘๐ บาท

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ลงโทษจำเลยฐานขายและมีไว้เพื่อขายซึ่งยาสูบที่มีได้ปิดแสตมป์ยาสูบตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๕๐ เพียงกระทงเดียว ปรับ ๔๔,๑๐๐ บาท เมื่อรวมกับโทษตามความผิดฐานช่วยจำหน่ายหรือรับไว้ซึ่งของอันตนรู้ว่าเป็นของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากรตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๔๖๙ มาตรา ๒๗ ทวิ เป็นโทษปรับ ๕๒,๐๖๘ บาท ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ กึ่งหนึ่ง คงปรับ ๒๖,๐๓๔ บาท นอกจากนี้แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

จำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งลงชื่อในคำพิพากษาศาลอุทธรณ์อนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "การที่จำเลยมียาสูบของกลางที่ผลิตในต่างประเทศโดยมีผู้ลักลอบนำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากรขาเข้าไว้ในความครอบครองและยาสูบมีได้ปิดแสตมป์ยาสูบตามกฎหมายกับการที่จำเลยมียาสูบจำนวนเดียวกันนั้นไว้เพื่อขายนั้น แม้การกระทำนั้นจะผิดต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมายหลายฉบับ แต่ก็เป็นกรกระทำที่มุ่งประสงค์ต่อผลอย่างเดียวกัน คือการหลีกเลี่ยงที่จะไม่ต้องเสียภาษีอากรตามกฎหมาย ถือได้ว่าการกระทำของจำเลยเป็นความผิดกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังขึ้น แต่การที่จำเลยได้ขายยาสูบที่มีได้ปิดแสตมป์ยาสูบจำนวน ๑๐ ซอง แก่เจ้าพนักงานซึ่งได้ทำการล่อซื้อการกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดฐานขายซึ่งยาสูบที่มีได้ปิดแสตมป์ยาสูบ อันเป็นการกระทำที่แยกต่างหากจากการมีไว้เพื่อขายและเป็นคนละกรรมกัน อีกกรรมหนึ่ง ฎีกาของจำเลยข้อนี้จึงฟังไม่ขึ้น"

พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ลงโทษจำเลยฐานช่วยจำหน่ายหรือรับไว้ซึ่งของอันตนรู้ว่าเป็นของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากรตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๔๖๙ มาตรา ๒๗ ทวิ ซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุดกระทงหนึ่งปรับ ๗,๙๖๘ บาท และฐานขายซึ่งยาสูบที่มีได้ปิดแสตมป์ยาสูบตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๒๔, ๕๐ ปรับ ๓,๖๗๕ บาท ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ กึ่งหนึ่งรวม ๒ กระทง คงปรับ ๕,๘๒๑.๕๐ บาท นอกจากนี้แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์